

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 28. července 2015 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Evy Dvořákové a soudců JUDr. Danuše Teschlerové a Mgr. Vlastimila Hrabovského odvolání **obžalovaného** [redacted] nar. [redacted] proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 18. 2. 2015 sp. zn. 1 T 103/2014 a rozhodl **t a k t o:**

Podle § 258 odst. 1 písm. b, e tr.ř. se z podnětu odvolání obžalovaného [redacted] [redacted] napadený rozsudek **z r u š ů j e v celém rozsahu** a za podmínek ustanovení § 259 odst. 3 tr.ř. se

obžalovaný [redacted]

nar. [redacted] v [redacted] OSVČ, bytem [redacted]

nově uznává vinným

že

dne 31. 10. 2012, uzavřel jako jednatel společnosti [redacted] a soudní znalec z oboru ekonomiky za tuto společnost, se společností [redacted] zastoupenou [redacted] smlouvu o dílo na stanovení hodnoty nájmu pozemků vodního zdroje pitné vody v Bruntále dle dispozic, kterou po zjištění, že na pozemku je rezervoár pitné vody, na základě dodatku č.1 ze dne 15.11.2012, po dohodě se zadavatelem doplnil v tom, že jde o hodnoty nájmu pozemků – výrobních ploch jež využívá [redacted] ke své podnikatelské činnosti a při vědomí, že znalecký posudek může spol. [redacted] sloužit jako podklad pro rozhodnutí např. orgánem státní správy, či samosprávy apod., dne 15.11.2012, tedy téhož dne, jak byl vyhotoven dodatek č.1, vyhotovil jako soudní znalec jmenovaný rozhodnutím KS v Ostravě pod č.j. 2322/03 pro společnost [redacted] znalecký posudek č. [redacted] bez specifikace právního úkonu, tak jak má na mysli ustanovení § 1 odst. 1 zák. č. 36/67 Sb. o znalcích a tlumočnících a stanovil

v něm hodnoty nájmu pozemků jako výrobních ploch ke dni 31.10.2012 u pozemku parcelního místa číslo [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m na němž stojí vodojem a u pozemku parcelního číslo [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m, který je součástí dopravní infrastruktury a nejde o vodní zdroj, v obou případech na částku [REDAKCE] Kč za metr čtverečný za rok, tj. celkem za rok ve výši [REDAKCE] Kč, přesto, že k odbornému posouzení toho, zda u těchto pozemků jde o výrobní plochy, si neobstaral dostatečné podklady pro stanovení jejich hodnoty, nezabýval se jejich skutečným využitím a ani tím, že od roku 2008 nejsou využívány, tj. územní plán Města [REDAKCE] který byl účinný od 21.9.2010, z něhož je patrné, že stavby výrobního, či obdobného komerčního charakteru není možno na pozemku č. [REDAKCE] na němž je vodohospodářská stavba vodojemu zřizovat a dále neprovedl podrobné místní šetření stavby a k dokumentaci použil fotografii jiného objektu a pro ocenění těchto pozemků srovnávací metodou provedl chybný výběr nemovitostí určených ke srovnávání, tj. nebytové prostory a prostory pro výrobní účely, tedy stavby oproti pozemkům, a to v rozporu s vyhláškou č. 501/2006 Sb. o obecných požadavcích na využívání území, která rozlišuje mezi plochami technické infrastruktury, kde v § 10 jsou např. začleněny vodojemy a v § 11 plochy výroby a skladovací, což rozlišoval i územní plán Města [REDAKCE] a proto z hlediska zařazení nemovitostí pro potřeby ocenění nebylo možno pozemek č. [REDAKCE] využívaný k provozu vodárenského objektu považovat za stavbu výrobního charakteru a tedy výrobní plochu a rovněž ani pozemek č. [REDAKCE] neboť se nejednalo o rezervoár pitné vody, ale součást dopravní infrastruktury a také nesprávně pro srovnávací metodu použil vyhlášku Města [REDAKCE] č. [REDAKCE] týkající se poplatků za užívání veřejného prostranství, byť se v případě pozemků o veřejné prostranství nejednalo, neboť pozemky jsou v soukromém vlastnictví společnosti [REDAKCE] a stavba na něm nemá dočasný charakter, v důsledku čehož došlo k neodpovídajícímu navýšení nájemného, když u pozemku č. [REDAKCE] by při správném použití shora uvedených podkladů nájemné za 1 metr čtverečný činilo [REDAKCE] Kč, tedy za rok [REDAKCE] Kč a za pozemek [REDAKCE] Kč za metr čtverečný, tedy za rok [REDAKCE] Kč, přičemž s odkazem na znalecký posudek vypracovaný obžalovaným, spol. [REDAKCE] [REDAKCE] uplatnila dne 5.12.2012 nárok na nájemné za uvedené pozemky po společnosti [REDAKCE] za období od 1.6.2005 do 20.11.2011 ve výši [REDAKCE] Kč a následně dne 28.2.2013 vyzvala Moravskoslezský kraj Ostrava ke splnění ručitelského závazku ve stejné výši, nicméně tyto nároky byly ze strany [REDAKCE] a.s. a Moravskoslezského kraje odmítnuty, neboť odpovídající nájemné by činilo [REDAKCE] Kč, takže v případě, že by byly požadavky akceptovány a byla by vyplacena spol. [REDAKCE] částka vypočítaná podle hodnoty znaleckého posudku, vznikla by [REDAKCE] škoda ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž obžalovaný s ohledem na svoji odbornou erudovanost a postavení znalce v této věci, si minimálně byl vědom, shora uvedených pochybení při zpracování posudku, a proto musel být i srozuměn s ev. hrozícími následky při použití posudku ze strany spol. [REDAKCE] ve vztahu ke spol. [REDAKCE]

t e d y

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jako znalec podal hrubě zkršený znalecký posudek a aby způsobil tímto činem značnou škodu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

pokus zvlášť závažného zločinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 21 odst. 1 tr.zákoníku k § 346 odst. 1 odst. 3 písm. a tr.zákoníku,

n o v ě s e o d s u z u j e

podle § 346 odst. 3 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 2 (dvou) let,**

podle § 81 odst. 1 tr.zákoníku a § 82 odst. 1 tr.zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) let,**

podle § 73 odst. 1 odst. 3 tr.zákoníku se mu ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce soudního znalce pro obor ekonomika, odvětví ekonomika ceny a odhady podniků **na dobu 2 (dvou) let,**

podle § 228 odst. 1 tr.ř. se mu ukládá povinnost **zaplatit na náhradě škody** poškozené společnosti [REDAKCE] IČ [REDAKCE] částku ve výši **26.000 (dvacetšesttisíc) Kč.**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným pokusem zvlášť závažného zločinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 21 odst. 1 tr.zákoníku k § 346 odst. 1 odst. 3 písm. a tr.zákoníku a podle § 346 odst. 3 tr.zákoníku byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 3let. Podle § 81 odst. 1 tr.zákoníku a § 82 odst. 1 tr.zákoníku mu byl výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let. Podle § 73 odst. 1 odst. 3 tr.zákoníku mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce soudního znalce pro obor ekonomika, odvětví ekonomika ceny a odhady podniků na dobu 5 let. Podle § 228 odst. 1 tr.ř. mu byla uložena povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] Č [REDAKCE] zaplatit na náhradě škody částku ve výši 26.000. Jednání se dopustil způsobem popsaným ve výroku rozsudku.

Proti rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím svých obhájců zvolených na plnou moc odvolání, která byla zaměřena do všech výroků rozsudku. Z odvolacích námitek vypracovaných [REDAKCE] bylo zjištěno následující. Rozsudku bylo vytknuto, že skutková věta obsahuje pasáž ze znaleckého posudku, a to bodu C, aniž by mohla ovlivnit cokoliv, co souvisí s vinou obžalovaného. Dále uvedl ve stručnosti, že se obžalovanému vytýká, že nerespektoval vyhlášku č. 501/2006 Sb. o obecných požadavcích na využívání území, aniž by se zabýval využitím předmětných pozemků z hlediska územního plánu to, že

použil fotografii jiného objektu, pro porovnání použil nevhodné prostory a plochy a tímto chybným výběrem nemovitostí k porovnání zatížil vadou srovnávací metodu jako celek, což vedlo k neúměrnému navýšení výsledné ceny nájemného. Svévolně také aplikoval vyhlášku města [redacted] č. 3/2012. Další část výroků je podle něj zbytečná. Opakovaně zdůraznil, že činnost vodovodní a kanalizační sítě není službou veřejnou, nýbrž je běžným způsobem podnikání, z něhož provozovatel čerpá značné zisky. Pokud je tedy předmětem činnosti společnosti [redacted] správa vodovodního řádu a dalších činností s tím spojených, tak veškeré pozemky a budovy na nich stojící jsou z tohoto pohledu výrobními prostředky a nikoliv jakousi ostatní plochou. Proto pokud [redacted] zadává znalci zpracování znaleckého posudku na pozemky s označením jako výrobní, pak znalec bez ohledu na to, zda tyto pozemky ve skutečnosti výrobními jsou či nikoliv, takto znalecký posudek zpracovává. Není rozhodné a pro práci znalce podstatné k jakému účelu objednatel znalecký posudek požaduje a jak s ním naloží. Rozhodně nemůže znalec nést odpovědnost za to, že pokud stanovil výši nájemného na [redacted] Kč za metr čtverečný za rok, že objednatel tento posudek využil a vynásobil jej plochou dotčených pozemků a vyzval [redacted] k zaplacení nájemného. Tento postup objednatele již s osobou a činností znalce nesouvisí. Jinak by situace vypadala, pokud by tato částka byla uplatněna žalobou u soudu a [redacted] a MS kraj by byli nuceni jednat. K žádnému uplatnění pohledávky nedošlo, takže o trestnosti nemůže být řeč. Poté vyslovil nesouhlas s vyhodnocením důkazů na straně 8 odůvodnění rozsudku, kde je uvedeno, že trestná činnost obžalovaného byla prokázána výpověďmi svědků a zejména posudky znaleckého ústavu a [redacted] a že s výjimkou výpovědi svědka [redacted] nebyl proveden jediný důkaz, který by svědčil pro obžalovaného. Soud tedy vycházel z výpovědi svědka [redacted] který uvedl, že jím řízená společnost neprojevila o pozemky ve veřejné dražbě zájem a proto jejich vlastnictví přešlo na [redacted] kdy tato společnost nejdříve v rozhodčím řízení uplatnila nárok na náhradu škody ve výši [redacted] Kč. Teprve následně, když získala posudek [redacted], uplatnila právo na [redacted] Kč za nájemné za 7 a půl roku. Proto si zadala spol. [redacted] vypracování nového posudku na hodnoty stonásobně nižší a podala trestní oznámení. Dále polemizuje s oceněním pozemků v návaznosti na územní plán a konstatuje, že pozemek není využitelný pro jiné účely, neboť podnikatelská činnost či samotná výstavba by mohly způsobit kontaminaci vody. Svědek tedy jednoznačně vyvrací přesvědčení soudu, že pozemek byl nevyužívaný a tedy mizivé hodnoty. Svědek [redacted] potvrdil, že [redacted] dostala od [redacted] nabídku na odkoupení pozemků za [redacted] Kč, na což [redacted] nechtěla přistoupit. Podle názoru obhajoby tento svědek potvrdil, že správce kanalizační a vodovodní sítě se necítil být pod jakýmkoliv tlakem, neboť pozemky užíval. Také pokud uvedl, že s ním obžalovaný nikdy nejednal, tak se nabízí otázka, proč by tak měl činit, když oceňování nebylo prováděno pro [redacted], ale pro vlastníka, tj. [redacted]. Svědek [redacted] uvedl, že se snažil se [redacted] sjednat úplatu za užívání pozemků, nicméně bezvysledně. Z výpovědi tohoto svědka poté soud vytěžil okolnosti pro obžalovaného nepříznivé v tom směru, že [redacted] za [redacted] jednal ještě před zpracováním znaleckého posudku i ohledně posudků na jiné nemovitosti. Toto obžalovaný nenamítal a tato skutečnost nemá žádnou vypovídací hodnotu, vyjma toho, že první posudek předal obžalovaný společnosti dne 21. 9. 2012 a nynější sporný dne 15. 11. 2012. Pokud jde o dodatek ke smlouvě, tak z gramatického rozboru „stanovit hodnotu nájmu pozemku vodního zdroje pitné vody“ vyplývá, že je souborem věcí výrobního charakteru. Pokud bylo tvrzeno, že neměla být použita vyhláška č. 3/2012, nechť je učiněn u společnosti [redacted] dotaz, jak je možné, že tato společnost v rozporu s touto vyhláškou předmětné nemovitosti jako výrobní užívá. Pokud byl konstatován znalecký posudek [redacted] tak v této části je rozsudek nepřezkoumatelný, neboť není patrné, zda částka v tomto posudku uvedená je částkou za jeden metr čtverečný za rok, či jinak. Dále

poukázal na vyjádření [REDAKCE], která nepovažuje zpracování úkolu na stanovení obvyklého nájemného výrobních prostor za věcně nesprávné. Byť sice zmiňuje několik výhrad k posudku a konstatuje, že nepovažuje nájemné za přiměřené, neztrácuje skutečnost na zpracování posudku na výrobní plochy. Dále namítl, že nebylo správné, pokud měl znalecký ústav k vypracování znaleckého posudku k dispozici veškeré materiály, tj. výpovědi svědků, či úřední záznamy, neboť toto se stává v případech, pokud zadavatel posudku hodlá ovlivnit tvorbu názoru znalce. Dále také zdůraznil, že ze znalecké doložky u revisního znaleckého posudku vyplývá, že tento ústav s ohledem na specializaci se neměl vyjadřovat k oceňování pozemků. Závěrem uvedl, že pokud obžalovaný zpracoval pro zadavatele posudek, pak jednal v souladu s jeho pokyny a rozhodně nemohl narušit zákonem chráněný zájem tím, že zpracoval posudek a v něm provedl ocenění potencionálního nájmu nemovitého majetku. Obžalovaného nemuselo zajímat a nemusel také prověřovat konečný úmysl zadavatele. Mohl vycházet z přesvědčení, že se také zadavatel posudku bude snažit změnit charakter předmětných pozemků právě na výrobní, nanejmé, když doposud nebylo vyvráceno, že předmětné nemovitosti výrobním prostorem skutečně nejsou. Pokud je v rozsudku uváděno, že obžalovaný mohl pro zpracování posudku u vlastníka stavby nebo u stavebního úřadu zjistit informace o pozemku, pak se zdůrazňuje, že „mohl“, nicméně zcela zjevně nemusel. Proto z tohoto pohledu jde o postup mimo rámec trestního zákona. Pokud je zmíněna historie spol. [REDAKCE] tak vzbuzuje negativní postoje. Nicméně v posuzované trestní věci chybí vysvětlení, proč tyto negativní skutečnosti směřují k obžalovanému. Soud také nelogicky dal do souvislosti činnost zadavatele posudku a znalce a argumentuje tím, že zadavatel použil nepravdivý posudek pro výzvu společnosti [REDAKCE] k úhradě nájemného. Zdůraznil, že zadavatel tento posudek nepředložil v žádném řízení u státního orgánu, neuplatnil své nároky kvalifikovaným způsobem, pouze ze své strany zahájil vyjednávání o stanovení nájemného tedy, že vznesl požadavek za jeho zaplacení s odkazem na posudek vypracovaný obžalovaným. Je třeba uvést, že společnost [REDAKCE] nemusela s požadavkem činit ničeho a to i proto, že nárok byl vznesen z větší části i za promlčené období. Soud tedy zcela nepřiměřeně přenáší na obžalovaného odpovědnost za uplatněný nárok ve výši [REDAKCE] Kč. Rovněž nesouhlasí s tím, že byla uložena povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené [REDAKCE] škodu ve výši 26.000 Kč. Den před veřejným zasedáním doručil obhájce další doplnění odvolacích námitek, v němž v podstatě argumentuje obdobně, jako v předchozím podání, tj. že [REDAKCE] řadu let postupuje osvědčeným způsobem, když bez nájemní smlouvy užívá pozemky jí nepatřící a podání oznámení na vlastníky pozemků, či znalce je osvědčeným způsobem jak oddálit jakékoliv smluvní, či vynucené uzavření nájemní smlouvy. Poté poukázal na hodnocení pozemků ze strany [REDAKCE] kde je konstatováno, že oba pozemky jsou určeny k zastavění, nicméně posudek vypracovaný touto společností je revizním znaleckým posudkem hodnocen jako bez závažnějších formálních či metodických vad. Znovu zdůraznil, že společnost [REDAKCE] neměla zájem jednat s vlastníky pozemků jednat. Poté odkázal na [REDAKCE] kde je uvedeno že výrovní plochou či výrobním prostorem je vše, co souvisí s výrobním procesem. **Navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a obžalovaný od obžaloby zproštěn**

Obdobně, byť stručněji argumentovala i další obhájkyň obžalovaného, [REDAKCE]. Uvedla, že vzhledem k tomu, že zadání posudku znělo na nájem výrobních ploch, znalec se zcela jednoznačně soustředil na specifikaci výrobních ploch a ve své výpovědi uvedl všechny důvody, které jej k tomu vedly. Pokud je obžalovanému vytýkáno, že smlouva byla uzavřena se společností [REDAKCE] a on vypracoval znalecký posudek, tak k tomuto se obžalovaný podrobně vyjádřil a také objasnil, přičemž tato skutečnost nemá na vlastní posudek vliv. Pokud jde o dodatek z 5. 11. 2012, tak obžalovaný vysvětlil, že takto se s objednatel domluvil již předem. Pokud je mu vytýkáno, že nevhodné použití podkladů, pak ani z tohoto nelze dovodit úmysl zpracovat nepravdivý znalecký posudek. Pokud jde o

předmětnou fotografii, ta se týká objektů, které jsou vedle sebe. Pokud je rozsudku uvedeno, že ve prospěch obžalovaného nebyl proveden jediný důkaz, který by svědčil v jeho prospěch, pak toto není pravdou, když obhajoba předložila vyjádření k posudku zpracované společností [REDAKCE]. Z tohoto je patrné, že tato společnost nepovažovala zpracování znaleckého posudku vypracovaného obžalovaným za věcně nesprávné. V této souvislosti byl navrhnout výslech [REDAKCE] která by se měla k obsahu zprávy vyjádřit, tak jakož i metodám, které použil obžalovaný, znalecký ústav i [REDAKCE]. Dále také byl navrhnout výslech [REDAKCE], který nakonec znalecký posudek obžalovaného použil jako podklad pro výzvu [REDAKCE] přičemž toto učinil bez jakéhokoliv jednání s obžalovaným. Nebylo prokázáno, že znalecký posudek byl nepravdivý a nebyl prokázán ani úmysl obžalovaného, tak jak má na mysli Nález Ústavního soudu sp. zn. III.ÚS 722/09 ze dne 7. 1. 2010. Rovněž dal soud nesprávně do [REDAKCE] souvislosti závěry učiněné rozsudkem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. [REDAKCE] a to pokud se týká provázanosti obžalovaného se svědkem [REDAKCE]. Skutková zjištění soudu prvního stupně jsou nejasná a neúplná a vzbuzují pochybnosti o správnosti závěrů. Jinak odkázala na závěrečnou řeč u soudu prvního stupně. **Navrhla, aby byl napadený rozsudek zrušen a obžalovaný podle § 226 písm. a tr.ř. od obžaloby zproštěn.**

Krajský soud podle § 254 odst. 1 tr.ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku a správnost postupu řízení rozhodnutí předcházející z hlediska vytýkaných vad a dospěl k závěru uvedenému ve výroku rozsudku. **Důvodem tohoto postupu byly tři skutečnosti.** Jednak to, že přes obsáhlost skutkové věty tato postrádala vyjádření úmyslu obžalovaného, dále to, že právní věta neodpovídala provedeným důkazům a následně také to, že trest, který byl obžalovanému uložen, byl trestem nepřiměřeně přísným. Proto musel odvolací soud bez toho, že by musel provádět dokazování další, podle § 258 odst. 1 písm. b, e tr.ř. napadený rozsudek z podnětu odvolání obžalovaného zrušit a nově jeho vinu, při stávajícím důkazním stavu a provedených důkazech soudem prvního stupně upravit tak, aby vedle popisu objektivní stránky skutek obsahoval i vyjádření zavinění obžalovaného a také, aby tato skutková věta byla i v souladu s větou právní a poté nově obžalovanému uložit i za protiprávní jednání trest.

Vady předcházející vydání napadeného rozsudku shledány nebyly. Obžalovaný měl zachováno právo po zahájení trestního stíhání, po zákonném poučení se k obvinění vyjádřit, čehož využil, tak jako i u hlavního líčení, kdy bylo zachováno i jeho právo vyjadřovat se k prováděným důkazům. Nebylo tedy zjištěno, že by měl porušeno právo na obhajobu, najmě, když si z důvodů nutné obhajoby obžalovaný sám na plnou moc zvolil obhájce.

Okresní soud také provedl úplné správné důkazy umožňující mu bez důvodných pochybností v trestní věci obžalovaného rozhodnout. Z odůvodnění napadeného rozsudku je patrné, které skutečnosti vzal soud prvního stupně za prokázané, důkazy, od nichž závěry o vině obžalovaného odvíjel a je z něj i patrné, jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného a jaká úvaha vedla soud k následné právní kvalifikaci. Odvolací námitky obžalovaného jsou v podstatě opakováním jeho obhajoby s níž se soud prvního stupně vypořádal, pokud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil znaky pokusu zločinu krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 21 odst. 1 tr.zákoníku k § 346 odst. 1 odst. 3 písm. a tr.zákoníku. **Nicméně soud druhé stupně zjistil pochybení uvedená výše a rovněž nesouhlasil se závěrem soudu, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém podle § 15 písm. a tr.zákoníku. (viz strana 14 odůvodnění)**

Pokud jde o jednotlivě provedené důkazy, tj. výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] a listinné důkazy v odůvodnění rozsudku rozvedené, tak na tyto části odvolací

soud pro stručnost odkazuje, neboť odpovídají tomu, co z těchto důkazů bylo možno zjistit. Tedy v podstatě anabázi toho, jakým způsobem přešly předmětné pozemky do vlastnictví společnosti [redacted] (získání pozemků na základě dražby), jaká byla jejich hodnota v době dražby ([redacted] Kč na základě posudku č. [redacted] z 2.4.2005-č.l. 288 289), za jakou částku společnost [redacted] pozemek vydražila a získala do vlastnictví ([redacted] Kč – č.l. 293-294) a následně jakou částku po společnosti [redacted] a.s. požadovala za odprodej pozemků dne 9.1.2007 ([redacted] Kč č.l. 298) což [redacted] a.s. dne 19.1.2007 odmítl a v této souvislosti navrhl jednání, (č.l. 298) na které nebylo reagováno a i to, že následně na základě znaleckého posudku [redacted] tato společnost požadovala po společnosti [redacted] a následně po Moravskoslezském kraji úhradu nájmů za tyto pozemky v částce uvedené ve výroku rozsudku, přesahující výrazně částku, za nájem těchto pozemků vyplývající ze znaleckého posudku, který si nechala vypracovat [redacted] a to [redacted] (č.l. 171-174) a i z posudku vypracovaného znaleckým ústavem, který byl přibrán v rámci trestního řízení. Těmito důkazy poté soud prvního stupně vyvrátil obhajobu obžalovaného, který se necítí být vinen jednáním, jímž byl uznán vinným. Pokud jde o obhajobu obžalovaného odvolací soud pro stručnost odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, kde je podrobně rozvedena. (č.l. 5-6) V této souvislosti je třeba zdůraznit, že obžalovaný sám dospěl k závěru, že jde o výrobní plochu a to proto, že vodojem je posledním článkem výrobního procesu a proto po dohodě se zadavatelem změnili zadání posudku (č.l. 466 verte).

V obecné rovině je třeba uvést, že zločinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku se podle § 346 odst. 1odst. 3 písm. a tr.zákoníku dopustí znalec tím, že podá nepravdivý, hrubě zkreslený, nebo neúplný znalecký posudek a způsobí-li takovým činem značnou škodu. Za nepravdivý znalecký posudek lze považovat posudek, který je ve všech okolnostech a svých závěrech lživý, tedy v podstatě smyšlený nebo zfalšovaný. Hrubě zkreslený posudek může částečně odpovídat skutečnosti, ale některé jeho závěry jsou hrubě nepřesné. O neúplný znalecký posudek půjde v případech, kdy znalec úmyslně zamlčí podstatné okolnosti z hlediska účelu a závěru posudku a to i v případě, že na tyto okolnosti a závěry z nich vyplývající nebyl výslovně tážán při podávání posudku, nicméně je musel při zpracování posudku zjistit a mají podstatný význam pro jeho odborné závěry. Z hlediska objektivní stránky lze tuto skutkovou podstatu naplnit aktivním jednáním, nebo úmyslným opomenutím. K naplnění subjektivní stránky postačuje úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b odst. 2 tr.zákoníku.

Podle právní věty z rozsudku, měl obžalovaný podat posudek nepravdivý a hrubě zkreslený.

V kontextu výše uvedeného výkladu odvolací soud k námitkám obžalovaného a nad rámec odůvodnění soudem prvního stupně uvádí následující:

Záměrem vlastníka předmětných pozemků, tj. [redacted] bylo zjistit znaleckým posudkem hodnotu nájmu pozemků, které od dražby v roce 2007, užívala [redacted]. Toto bylo možno dovodit ze smlouvy o dílo uzavřené mezi spol. [redacted] zastoupené [redacted] a [redacted] zastoupenou [redacted] z níž je patrné, že původně zněla na stanovení hodnoty nájmu pozemků vodního zdroje (č.l. 31). Toto bylo možno dovodit nakonec i z výpovědi svědka [redacted] který uvedl, že se nebylo možno se [redacted] na nájemném za užívání pozemků dohodnout, byť oni jim dokonce chtěli i tyto pozemky prodat. Nicméně [redacted] zaujala posici pasivní resistance a na jejich nabídku nereagovala a ani neplatila nájemné za jejich užívání. Proto vyvstala jejich společností potřeba ocenit obvyklou nebo tržní cenu

nájmu uvedených pozemků. K tomuto účelu zajistili znalce [REDACTED], jako osobu odborně erudovanou, neboť se podle jeho názoru nejednalo o běžný znalecký posudek, a to proto, že měla být ohodnocena plocha, která je výrobní a výnosová. Proto byl také sepsán i dodatek k upřesnění původního zadání. K tvrzení svědka [REDACTED] je třeba uvést, i argumentaci [REDACTED] kdy z výpovědi [REDACTED] bylo zjištěno, že [REDACTED] jim pozemky skutečně chtěla prodat, nicméně za [REDACTED] Kč přesto, že podle původního posudku měly pozemky hodnotu nižší. Proto tuto nabídku odmítly. Rovněž odmítly uhradit nájemné vypočítané dle znaleckého posudku [REDACTED], když zjistili a to poté, co si nechali vypracovat svůj znalecký posudek, že částka požadovaná [REDACTED] stonásobně přesahuje roční nájemné stanovené znaleckým posudkem vypracovaným [REDACTED]

Podstatou celé posuzované trestní věci tedy bylo prokázání,

- zda oceňované předmětné pozemky jsou výrobními plochami, jak k tomuto dospěl po vlastním šetření obžalovaný jako znalec, a proto oproti původnímu zadání k vypracování znaleckého posudku, po dohodě se zadavatelem, zadání posudku změnil a pozemky ohodnotil jako výrobní plochy

- zda měl k rozhodnutí o tom, že jde o výrobní plochy dostatečné podklady

- zda k ocenění těchto pozemků zvolil správnou metodu.

Tedy zda poté bylo možno znalecký posudek v kontextu ustanovení § 346 tr.zákoníku hodnotit po objektivní stránce jako nepravdivý, či hrubě zkreslený, či neúplný a zda tedy jeho jednání spočívající ve vypracování znaleckého posudku a vzniklý ev. následek bylo možno pokrýt zaviněním a to přinejmenším formou úmyslu nepřímého. Tedy zda byl obžalovaný přinejmenším s ev. následky srozuměn.

Skutečnost, že předmětné posuzované pozemky jsou výrobními plochami, **byla vyloučena závěry znaleckého vypracovaného znaleckým ústavem [REDACTED]** který byl v přípravném řízení v rámci trestního řízení příbrán PCR opatřením a následně vypracován. Z jeho závěrů vyplynulo, že posudek vypracovaný [REDACTED], má vady a nemá náležitosti znaleckého posudku, tak jak je toto podrobně rozvedeno na straně 10 odůvodnění rozsudku.

K nesprávnému závěru pokud jde o charakter pozemků, dospěl obžalovaný [REDACTED] jako znalec nejen proto, že **nevycházel z vyhlášky č. 501/2006 Sb.,** která důsledně rozlišuje mezi plochami technické infrastruktury, když v § 10 této vyhlášky jsou začleněny i vodojemy a v § 11 plochy výrobní a plochy skladování, **ale i proto, že se jako znalec nezabýval skutečným využitím pozemků z hlediska územního plánu,** který takové rozlišení respektuje a vycházel toliko z listu vlastnictví a **také proto, že pro výpočet použil vyhlášku města [REDACTED] č. 3/2012.** Obžalovaný sám uvedl, že byt neměl územní plán, *což sice není obvyklé,* nicméně situaci si vyhodnotil podle svých znalostí a vědomostí a vycházel z toho, že na listu vlastnictví je uvedeno, že jde o zastavěnou plochu a nádvoří. Proto stavbu na pozemku charakterizoval jako výrobní a to i v kontextu materiálů [REDACTED] přesto, jak sám opět uvedl, nevěděl ani si nezjišťoval, u [REDACTED] zda je k výrobní činnosti předmětný pozemek č. [REDACTED] užíván. Takto postupoval i při hodnocení pozemku č. [REDACTED] který je toliko součástí dopravní infrastruktury.

Byť podle revizního znaleckého posudku, ocenění pozemků porovnávacím způsobem bylo v souladu s obecnou metodikou oceňování nemovitostí, pak postup

obžalovaného, jako znalce neodpovídal obecným zásadám znalecké činnosti, a to pro chybný výběr nemovitostí určených ke srovnávání, tj. stavby oproti pozemkům. Tj. nájemné za nebytové prostory (pronájem kanceláří) a výrobní prostory (výrobní a skladovací prostory) přesto, že vzhledem ke shora citované vyhlášce nebylo možno předmětné pozemky ani do jedné z výše uvedených kategorií zařadit. I v případě, že by se jednalo o nájemné za výrobní plochy, jak je ze strany obžalovaného opakovaně tvrzeno, pak by při porovnávací metodě a ocenění pozemku bylo třeba vycházet z porovnání předmětu ocenění se stejným nebo obdobným předmětem a cenou sjednanou při pronájmu. (č.l. 106, 111-113)

I za předpokladu, že by posuzované pozemky byly skutečně určeny k zastavění stavbou výrobního charakteru, uvedené nájemné by nemohlo být použito, neboť mezi pronájmem stavby a pozemku je zásadní rozdíl z hlediska cen dosahovaných na 1 metr čtverečný. Použití vyhlášky č. 3/2012 Města [redacted] ke stanovení nájemného bylo nevhodné, neboť má zcela jiný účel, protože stanoví poplatek za užívání veřejného prostranství, což je institut od nájemného odlišný. Mimo jiné bylo v této souvislosti zdůrazněno, že by bylo možno uvedenou vyhlášku pro ocenění použít tehdy, pokud by se jednalo o veřejné prostranství a stavba na něm umístěná by musela mít dočasný charakter. Nicméně stavba na pozemku [redacted] je stavbou trvalou a pozemek pod ní není veřejnosti přístupný. Přesto, že pozemek č. [redacted] některé znaky veřejného prostranství splňuje, znalec i na něj pohlížel jako na výrobní plochu. Proto výsledná cena nájemného stanovená obžalovaným odpovídala na 1 metr čtverečný obvyklému nájemnému kancelářských prostor v městě [redacted] a převyšuje obvyklou cenu posuzovaných pozemků.

Dále ze závěrů posudku vyplynulo, že byť se obvyklé ceny shodného majetku mohou ve znaleckých posudcích lišit, především v důsledku použití odlišných metod a z důvodů určité subjektivity, v případě posudku vypracovaného obžalovaným se výsledek již lišil natolik, že se to výše uvedeným vysvětlit nedá.

Provedeným dokazováním byly tedy prokázány skutečnosti uvedené ve skutkové větě, tedy to, že obžalovaný neměl dostatečné podklady pro závěr o tom, že jde o výrobní plochy, když jak sám uvedl „byť to není obvyklé“, neměl územní plán města [redacted] nepostupoval v souladu s vyhláškou č. 501/2006 Sb., která rozlišuje mezi plochami technické infrastruktury, také se i dle vlastního tvrzení nezabýval skutečným využitím pozemků ani tím, že od roku 2008 nejsou využívány a vycházel toliko z listu vlastnictví. Také k dokumentaci použil nesprávnou fotografii a také použil nesprávné metody pro stanovení hodnoty předmětných pozemků, když jak sám uvedl, pro tuto metodu, tj. ocenění výrobních ploch použil dva druhy porovnání tj. realitní kancelář a v omezené míře vyhlášku Města [redacted] č. 3/2012. Právě tento nedostatek podkladů vedl k nesprávnému postupu a v důsledku toho, k navýšení hodnoty pozemků. Vzhledem k výše uvedenému proto odvolací soud oproti soudu prvního stupně znalecký posudek, opět ve prospěch obžalovaného hodnotil po objektivní stránce nikoliv jako lživý, či zfalšovaný tedy nepravdivý, nebo neúplný, ale jako posudek hrubě zkreslený.

Pokud je opakovaně poukazováno na vyjádření ke znaleckému posudku ústavu a to Ostravskou znaleckou a.s, tak odvolací soud uvádí následující:

Přesto, že posudek vypracovaný [redacted], pokud bylo zadání posudku na stanovení hodnoty výrobních ploch, (to že se jednalo o výrobní plochu bylo vyloučeno – viz výše) považují za věcně správný, výslednou hodnotu nájemného a částečně použité metody, považují za nesprávné a stanovení nájemného ve výši [redacted] Kč za 1 metr čtverečný nepovažují za přiměřené. Pokud bylo záměrem vlastníka pozemků upravit užívání pozemků

nájemním vztahem mezi oběma subjekty, pak zadání posudku mělo znít na stanovení obvyklého nájemného pozemků a nikoliv pronájem výrobních ploch.

V této souvislosti je třeba zdůraznit, že takto nakonec prvotní zadání znělo a takový byl nakonec i původní záměr zadavatele.

Byť je v této souvislosti opakovaně namítáno, že obžalovanému nelze vytýkat, jaké materiály k ohodnocení použil, nebo nepoužil, neboť žádný předpis znalci nestanoví, jaké podklady má pro zpracování posudku použít, tak je třeba uvést, že vzhledem k tomu, že obecně tyto posudky slouží a mají často klíčový význam pro rozhodnutí různých orgánů, je povinností znalce, aby vyčerpал k vypracování odborné otázky veškeré dostupné materiály tak, aby byl následně posudek přesný, pravdivý a odpovídal svými odbornými závěry, **neboť za jeho správnost nese znalec plnou odpovědnost.**

Po objektivní stránce byla skutková podstata daného trestného činu jednáním obžalovaného naplněna.

Rovněž bylo možno dovést i příčinnou souvislost mezi jednáním obžalovaného a vzniklým následkem, který bylo možno pokrýt zaviněním.

Jak bylo uvedeno výše, posuzovaný trestný čin je činem **úmyslným**. Pro obě formy zavinění podle § 15 tr.zákoníku je společné to, že vůle **ve formě chtění nebo srozumění vyjadřuje aktivní vztah pachatele ke způsobenému následku** (v daném případě neoprávněné obohacení na straně zadavatele posudku). Složka úmyslu tedy zahrnuje představu rozhodných skutečností, alespoň jako možných, které ve svém souhrnu směřují ke vzniku protiprávního následku a jsou způsobilé ho přivodit a pachatel je s tímto následkem srozuměn, když srozumění je vlastně formou chtění, či smíření. **To znamená, že i v případě nepřímého úmyslu podle § 15 písm. b tr.zákoníku je prvek vůle.**

S ohledem na specifika posuzovaného případu se nelze obejít bez poukazu **na tzv. nepravou lhostejnost**, jak ji řeší právní nauka a ustanovení § 15 odst. 2 tr.zákoníku. V jejím pojetí je nepravá lhostejnost pachatele **vždy pokryta srozuměním, popř. smířením**. Jde o situace, kdy lhostejnost pachatele k tomu, zda následek nastane či nenastane, **vyjadřuje aktivní kladné stanovisko k oběma eventualitám, tedy i ke způsobení relevantního trestně právního následku**. Tento zmíněný prvek pak odlišuje tzv. nepravou lhostejnost od vědomé nedbalosti, která je budována toliko na vědomí možnosti vzniku následku. Při posuzování rozhraničení vědomé nedbalosti od eventuálního úmyslu je třeba hodnotit, **zda důvody, pro které pachatel spoléhá, že následek nezpůsobí, mají charakter důvodů dostatečných**, které sice nebyly v posuzovaném případě způsobilé zabránit relevantnímu následku z hlediska trestního práva, ale v jiné situaci a za jiných podmínek by k tomuto mohly být reálně způsobilé. **Nejde tedy o spoléhání na náhodu. Tam, kde pachatel spoléhá na šťastnou náhodu, nejedná z vědomé nedbalosti, neboť jde o úmysl eventuální.**

Při posouzení subjektivní stránky daného trestného činu v posuzované věci dospěl odvolací soud oproti závěru soudu prvního stupně **a tedy ve prospěch obžalovaného k závěru, že obžalovaný jednal v eventuálním úmyslu tj. podle § 15 písm. b tr.zákoníku**, tedy že věděl, že svým jednáním **může porušit** nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákonem, tj. zájem na řádném výkonu znalecké činnosti a pro případ, že jej způsobí, **byl s tímto srozuměn, či smířen**. Na základě provedených důkazů bylo možno pro takový závěr považovat za rozhodující nejen skutečnosti vztahující se k pochybením, jichž se při vypracování posudku dopustil a jež byly rozvedeny výše a které si uvědomoval, ale nakonec i jeho vyjádření v rámci závěrečného návrhu po ukončení dokazování, kdy uvedl, že se

v kritické době staral o svoji nemocnou matku a „možná toto je důvod, že jsem na sto procent nevyhodnotil všechny souvislosti ve vztahu k předmětnému posudku a nevěnoval jsem mu stoprocentní pozornost“ (č.l. 535) **Z daného lze učinit závěr, že si obžalovaný uvědomoval i rizika z tohoto vyplývající, a tedy jistou lhostejnost k ev. následku.** Zejména, když si musel být vědom toho, že jím zpracovaný posudek může být použit a může mít zásadní význam pro rozhodnutí různých orgánů správy, samosprávy či právnických osob. Právě vědomost o tom, k jakému účelu posudek vypracovává, jej měla vést k tomu, aby se všemi okolnostmi nutnými k vypracování posudku pečlivě zabýval, tak aby byl jeho posudek v závěrech jasný a srozumitelný, nevzbuzující žádné pochybnosti. Pokud takto nepostupoval, pak si musel být vědom rizika, které s tímto pro něj může vzniknout. **Ze strany obžalovaného se tedy jednalo o lhostejnost k následku a tedy i ke způsobení relevantního trestně právního následku.** V daném případě tedy lhostejnost k tomu, zda na základě jeho posudku dojde k vymáhání nájemného společnosti [redacted] po společnosti [redacted], k čemuž skutečně došlo, byť k dokonání jednání nedošlo, neboť společnost [redacted] i Moravskoslezský kraj odmítly zaplatit úhradu za nájem inkriminovaných pozemků dle ocenění provedeného znaleckým posudkem jím vypracovaným, a to pro jeho výrazné navýšení hodnoty inkriminovaných pozemků. Důvody, pro které by obžalovaný mohl spoléhat, že následek nemůže nastat, odvolací soud vzhledem k výše uvedenému neshledal.

V této souvislosti, *toliko okrajově*, odvolací soud uvádí, že pro posouzení subjektivní stránky nelze pominout ani vztah mezi obžalovaným a [redacted] najmě, když v počátcích bylo tvrzeno, zejména ze strany svědka [redacted] že si zcela náhodně pro vypracování posudku vyhledal společnost [redacted] a znalce [redacted], byť již v krátké době předcházející pro společnost [redacted] tento znalec vypracoval dnem 15.9.2012 pro tuto společnost obdobný znalecký posudek, tj. na stanovení hodnoty nájmu výrobních ploch v katastrálním území [redacted] (č.l. 211 a následující), a to v rámci trestního řízení proti zástupcům [redacted], mimo jiné i proti t.č. svědkovi [redacted] vedené u KS v Ostravě pod sp. zn. [redacted]. (viz strana 13,14 rozsudku) Tedy bylo možno dovodit i předchozí vazbu obžalovaného na tuto společnost, což nakonec vyplynulo i z výpovědi obžalovaného, který připustil, že pro tuto společnost jiný posudek vypracovával, když tenkrát byl společností [redacted] kontaktován v srpnu 2012.

Vzhledem k výše uvedenému bylo možno dovodit, že obžalovaný svým jednáním popsaným ve skutkové větě napadeného rozsudku naplnil znaky pokusu zločinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 21 odst. 1 tr.zákoníku k § 346 odst. 1, odst. 3 písm. a tr.zákoníku, když byla prokázána příčinná souvislost mezi jeho jednáním a vzniklým následkem, kterou bylo možno pokrýt, jak bylo uvedeno výše zaviněním, formou úmyslu nepřímého podle § 15 písm. b tr.zákoníku.

Protože byl výrok o vině zrušen a nově vina obžalovaného vyslovena, musel odvolací soud nově rozhodnout o trestu. I za situace, kdyby neshledal jistá pochybení ve výroku o vině, tak dospěl po přezkoumání k závěru, že v kontextu kritérií uvedených v ustanovení § 39 tr.zákoníku, tj. povaze a závažnosti posuzované trestné činnosti, osoby obžalovaného a jeho dosavadního způsobu života, byl trest, který byl obžalovanému uložen soudem prvního stupně, trestem nepřiměřeně přísným. Odvolací soud hodnotil to, že obžalovaný je osobou netrestanou a do doby rozhodování soudem prvního i druhého stupně se nedostal do konfliktu se zákonem. Dále hodnotil to, že jednání bylo spácháno v roce 2012 a bez zavinění obžalovaného k rozhodnutí ve věci došlo až v roce 2015. Rovněž také přihlédl i k tomu, že i při právní kvalifikaci jeho jednání, tj. podle § 346 odst. 1, odst. 3 písm. a tr.zákoníku, zůstalo

toto jednání ve stadiu pokusu, takže k dokonání trestného činu nedošlo. Trest poté obžalovanému ukládal podle § 346 odst. 3 tr.zákoníku, tj. v rámci zákonné trestní sazby, která činí 2 roka až 10 let odnětí svobody. Po vyhodnocení škodlivosti jednání obžalovaného podle § 12 odst. 2 tr. zákoníku, v kontextu ustanovení § 39 tr.zákoníku, obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon mu podmíněně odložil podle § 81 odst. 1 tr.zákoníku a § 82 odst. 1 tr.zákoníku na zkušební dobu v trvání 2 let. Vzhledem k tomu, že se jednání dopustil v souvislosti s výkonem znalecké činnosti, byl mu znovu podle § 73 odst. 1 odst. 3 tr.zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce soudního znalce pro obor ekonomika, odvětví ekonomika, ceny a odhady podniků na dobu 2 let.

Znovu poté odvolací soud podle § 228 odst. 1 tr.ř. uložil obžalovanému povinnost zaplatit na náhradu škody poškozené [redacted] IČ [redacted] částku ve výši 26.000 Kč. Bylo zjištěno, že poškozená společnost se připojila s nárokem na náhradu škody řádně a včas. Byť se výše této škody neprojevila v právní kvalifikaci trestného činu, ani v popisu skutku, jímž byl obžalovaný uznán vinným, bylo možno uzavřít, že jí tato škoda vznikla v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného, jak správně rozvedl soud prvního stupně. V této souvislosti pro správnost tohoto závěru lze poznamenat, že je sice pravdou, jak bylo namítáno, že společnost [redacted] nemusela dle znaleckého posudku plnit. Nicméně ze všech kroků, které tato společnost činila, bylo možno dovodit, že měla zájem na tom, aby se právní vztah mezi ní a společností [redacted] právně upravil. Proto si nechala vypracovat znalecký posudek, aby objektivně zjistila, zda částka požadovaná společností [redacted] v řádech milionu korun je objektivní.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na

rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst.1 písm. a)-l) tr.ř. nebo 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání

V Ostravě dne 28. července 2015

Za správnost vyhotovení:
Drahomíra Anlaufová

JUDr. Eva Dvořáková, v.r.
předsedkyně senátu